

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 312

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 aprilie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
269.		271.	
— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România.....	1-4	— Hotărâre pentru aprobarea Protocolului de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale dintre Ministerul Sănătății din România și Ministerul Sănătății din Regatul Maroc, semnat la București la 2 iulie 2003.....	6
270.			
— Hotărâre privind modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare.....	4-5	Protocol de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale între Ministerul Sănătății din România și Ministerul Sănătății din Regatul Maroc.....	6-7
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		112.	
		— Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației privind punerea în funcțiune a Sistemului național unic pentru apeluri de urgență	8

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare restituirea unor bunuri imobile care au aparținut a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din

România, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și entitățile

implicate în restituirea în natură sau acordarea despăgubirilor prevăzute de lege vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu
p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
Președintele Autorității pentru Urmărirea Aplicării Unitare a
Legii nr. 10/2001,
Ingrid Zaarour
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 31 martie 2005.
Nr. 269.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România

Norme metodologice:

Procedura de restituire a bunurilor care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România se desfășoară în condițiile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, și în conformitate cu prezentele norme metodologice.

Ordonanța de urgență:

„Art. 6. — (1) Imobilele care au aparținut comunităților minorităților naționale din România și care au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice, în perioada 6 septembrie 1940 — 22 decembrie 1989, compuse din construcții împreună cu terenul aferent, existente în natură, se restituie foștilor proprietari în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Sunt *imobile*, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, construcțiile, împreună cu anexele acestora și terenurile aferente lor situate în intravilanul localităților, cu oricare din destinațiile avute la data preluării. Bunurile devenite imobile prin încorporare, adăugirile și îmbunătățirile la aceste construcții se preiau cu plata lor la valoarea actualizată.

(3) Prin *comunitatea minorităților naționale* se înțelege entitatea juridică de drept privat, constituită și organizată potrivit legii române, care reprezintă interesele cetățenilor unei comunități ale unei minorități naționale ce a deținut în proprietate imobile preluate în mod abuziv și care dovedește că este continuatoarea recunoscută a persoanei juridice titulare de la care s-au preluat bunurile de către stat. Recunoașterea continuității entității juridice de drept privat care se pretinde succesoarea fostului titular al dreptului de proprietate se face de către instanța judecătorească ce a autorizat funcționarea acesteia, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În toate cazurile, cererile de restituire a imobilelor prevăzute la alin. (1) se pot depune la Comisia specială de retrocedare, instituită în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri

imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență. După acest termen nu se mai pot formula cereri de restituire sau retrocedare. Actele doveditoare ale drepturilor solicitate se depun în termenul util stabilit de comisie.

(5) În cazul în care imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire sunt afectate unor activități de interes public din învățământ și cercetare, sănătate sau sunt destinate funcționării unor așezăminte social-culturale, sedii ale partidelor politice legal înregistrate, misiuni diplomatice, oficii consulare, reprezentanțe ale organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România, solicitantul restituirii poate opta pentru:

a) restituirea numai a nudei proprietăți, caz în care imobilul respectiv își va păstra afecțiunea pe o perioadă de până la 5 ani de la data deciziei de restituire. În această perioadă proprietarul este scutit de plata impozitului pe proprietate și, totodată, va fi beneficiarul unei chirii în cuantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului. Plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine utilizatorilor pe această perioadă;

b) acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, în condițiile Legii nr. 10/2001, cu modificările și completările ulterioare.“

Norme metodologice:

1. Domeniul de aplicare prevăzut la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 este limitat la acele preluări abuzive produse în perioada 6 septembrie 1940 — 22 decembrie 1989, denumită în continuare *perioadă de referință*.

2. Sunt considerate abuzive acele preluări de imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, produse în temeiul sau ca efect al unor acte normative ori administrative emise în perioada de referință, dacă nu s-au acordat despăgubiri juste și echitabile în raport cu momentul preluării. În cazul în care s-au plătit despăgubiri, dar acestea sunt considerate neîndestulătoare, restituirea în natură sau, după caz, acordarea celorlalte măsuri reparatorii prevăzute de

Legea nr. 10/2001 este condiționată de restituirea despăgubirilor primite sau de deducerea valorii acestora, după caz, în condițiile stabilite de aceeași lege.

Sunt considerate abuzive și preluările fără titlu valabil ale imobilelor care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România în perioada de referință sau fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, precum și cele preluate fără temei legal, prin acte de dispoziție ale organelor locale ale puterii sau administrației de stat.

3. Pot face obiectul retrocedării numai acele construcții care existau fizic la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999. Prin urmare, construcțiile solicitate trebuie să fie cele preluate de către stat în perioada de referință, incidența beneficiului legii apreciindu-se în funcție de data nașterii dreptului la măsuri reparatorii, respectiv data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999.

4. Prin sintagma *teren aferent* se înțelege suprafața de teren afectată construcției retrocedabile, disponibilă în limita împrejurimilor existente.

5. Nu fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 terenurile situate în extravilanul localităților, deoarece acestea fac obiectul altor legi speciale de restituire.

6. Valoarea actualizată a construcțiilor preluate și modificate, la care face referire art. 6 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, este valoarea de piață a imobilelor respective, stabilită printr-o expertiză extrajudiciară de către solicitantul restituirii.

7. Comisia specială de retrocedare, instituită în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările ulterioare, are plenitudine de competență în soluționarea fazei administrative a cererilor de retrocedare depuse de comunitățile minorităților naționale, cu privire la calificarea preluărilor ca fiind abuzive sau nu, respectiv la calificarea preluărilor ca fiind cu titlu sau fără titlu.

8. Prin sintagma *acte doveditoare* prevăzută la art. 6 alin. (4) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 se înțelege:

a) orice înscrisuri care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra imobilului la data preluării abuzive (act de vânzare-cumpărare, tranzacție, donație, extras de carte funciară, act sub semnătură privată și altele asemenea);

b) orice acte juridice sau declarații care permit încadrarea preluării ca fiind abuzivă, cu titlu sau fără titlu;

c) orice acte care întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al solicitantului asupra imobilului, la data preluării abuzive (extrasul de carte funciară, istoricul de rol fiscal, procesul-verbal întocmit cu ocazia preluării, orice act emanând de la o autoritate din perioada de referință, care atestă direct sau indirect faptul că bunul respectiv aparține solicitantului, iar pentru mediul rural — extrasul de pe registrul agricol);

d) acte care permit recunoașterea calității de beneficiar al retrocedării: actul de înființare, statutul de funcționare și organizare al entității solicitante, dovada că entitatea solicitantă a retrocedării este continuatoarea persoanei juridice titulare de la care s-au preluat bunurile de către stat și altele asemenea. Are forță probantă numai originalul sau copia legalizată a hotărârii judecătorești prin care se recunoaște continuitatea entității juridice de drept privat care se pretinde succesoarea fostului titular al dreptului de proprietate. Competența în acest sens aparține instanței judecătorești care a autorizat funcționarea entității solicitante, în condițiile art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001;

e) expertize judiciare sau extrajudiciare de care solicitantul înțelege să se prevaleze în susținerea cererii sale;

f) orice acte sau înscrisuri pe care solicitantul înțelege să le folosească în dovedirea cererii sale.

9. Se admit numai copii legalizate sau certificate pentru conformitate cu originalul de pe actele doveditoare referitoare la proprietate și la calitatea de comunitate a unei minorități naționale îndreptățite la retrocedare.

10. Pentru anumite situații complexe Comisia specială de retrocedare, în virtutea plenitudinii de competență, poate dispune elaborarea, de către istorici și/sau juriști cu experiență, de rapoarte și informări cu privire la evoluția istorică și juridică a preluării respective. De asemenea, Comisia specială de retrocedare poate efectua audieri ale unor persoane avizate, care pot furniza informații utile, și poate dispune deplasări la locul situării imobilului ale unor specialiști și întocmirea unor note de constatare. Actele întocmite cu ocazia efectuării acestor proceduri sunt considerate acte doveditoare pentru soluționarea fazei administrative a retrocedării.

11. Calificarea incidentei prevederilor art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 se stabilește de către Comisia specială de retrocedare. În aceste cazuri Comisia specială de retrocedare va comunica solicitantului această calificare și îl va invita să opteze pentru una dintre variantele prevăzute la art. 6 alin. (5) lit. a) și b), iar în cazul optării pentru varianta prevăzută la lit. b), să precizeze măsurile reparatorii prin echivalent, prevăzute de Legea nr. 10/2001, pe care acesta le pretinde.

12. În cazul în care solicitantul retrocedării optează pentru restituirea nudei proprietăți, conform prevederilor art. 6 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, afecțiunea existentă va subzista până la punerea efectivă în posesie, dar nu mai mult de 5 ani.

13. Cuantumul chiriei ce se cuvine proprietarului căruia i se restituie numai nuda proprietate va fi stabilit conform Hotărârii Guvernului nr. 244/2004 pentru stabilirea cuantumului chirii aferente imobilelor care fac obiectul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

14. Prin *cheltuieli de întreținere aferente imobilului* se înțelege cheltuielile necesare și utile pentru buna funcționare a imobilului respectiv și de natură a conserva aceeași stare a acestuia de la data restituirii nudei proprietăți până la punerea în posesie. Efectuarea unor lucrări de înlocuire sau de schimbare a rețelei de canalizare, a instalației de alimentare cu apă, inclusiv a obiectelor sanitare, a instalației de încălzire centrală sau a sobelor de încălzire, înlocuirea tâmplăriei de lemn uzate — uși și ferestre, repararea șarpantei, a învelitorii, a jgheaburilor și burlanelor, precum și retencuirea pereților interiori sau exteriori se pot face numai cu acordul nudului proprietar.

15. Măsurile reparatorii prin echivalent, prevăzute la art. 6 alin. (5) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, acordate în condițiile Legii nr. 10/2001, cu modificările și completările ulterioare, vor consta în compensarea cu alte bunuri ori servicii oferite în echivalent de deținătorul actual al imobilului, în acordarea de acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau de despăgubiri bănești. Aceste măsuri reparatorii pot fi combinate.

Ordonanța de urgență:

„Art. 7. — (1) Comisia specială de retrocedare va analiza documentația prezentată de solicitanți pentru fiecare imobil și va dispune, prin decizie motivată, restituirea

imobilelor solicitate sau, după caz, respingerea cererii de restituire, dacă se apreciază că aceasta nu este întemeiată.

(2) Deciziile Comisiei speciale de retrocedare pot fi atacate la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de tribunal poate fi atacată cu recurs, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

(3) Ministerele, prefecturile, primarii, serviciile de cadastru și birourile de carte funciară, precum și celelalte instituții publice au obligația de a furniza, la cererea expresă a Comisiei speciale de retrocedare, informații privind situația juridică a imobilelor care fac obiectul cererilor de restituire, în vederea fundamentării deciziilor acesteia.

(4) Prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Norme metodologice:

1. Dacă o dată cu cererea de retrocedare s-au depus acte doveditoare și solicitantul precizează în mod expres faptul că nu mai are alte probe de administrat, Comisia specială de retrocedare va dispune, prin decizie motivată, asupra cererii solicitantului, în termen de 60 de zile de la data depunerii acesteia.

2. În cazul în care se apreciază că documentația este incompletă și este necesară completarea acesteia, termenul de 60 de zile curge de la data depunerii actelor suplimentare solicitate de Comisia specială de retrocedare.

3. La cererea expresă a Comisiei speciale de retrocedare, pentru motivarea deciziei acesteia, ministerele, prefecturile, primarii, serviciile de cadastru, birourile de carte funciară, precum și celelalte instituții publice sunt obligate ca, în termen de 30 de zile de la data solicitării, să furnizeze informații referitoare la unitățile deținătoare, amplasamentul imobilelor, terenul aferent lor sau orice alte date privind situația juridică și locativă a acestora.

4. Instituțiile publice interesate vor propune motivat menținerea afecțiunii speciale prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, urmând ca Guvernul să stabilească, prin hotărâre, imobilele care nu vor fi

retrocedate în natură și pentru care se acordă măsuri reparatorii prin echivalent.

Pentru fundamentarea propunerii de menținere a afecțiunii speciale se vor avea în vedere următoarele aspecte:

— imposibilitatea mutării activităților respective în alte imobile deținute legal de respectiva entitate;

— situarea imobilului este esențială pentru buna desfășurare a activităților de utilitate publică sau socială;

— prin restituirea în natură s-ar impune disponibilizări semnificative de salariați care ar afecta buna desfășurare a activității.

Ordonanța de urgență:

„Art. 9. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va emite norme metodologice de aplicare.

(2) În cadrul aceluiași termen, se vor completa în mod corespunzător, prin hotărâre a Guvernului, atribuțiile și regulamentul Comisiei speciale de retrocedare.

(3) În vederea asigurării condițiilor de funcționare și dotare a Comisiei speciale de retrocedare, se suplimentează bugetul Ministerului Administrației și Internelor în mod corespunzător.

(4) În cazul în care, pentru imobilele ce au făcut obiectul procedurilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/1998 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și în prezenta ordonanță de urgență, din diverse motive nu s-au concretizat procedurile de restituire, soluționarea restituirii acestora se va prelua și se va hotărî de către Comisia specială de retrocedare.”

Norme metodologice:

Procedurile de restituire inițiate ca urmare a cererilor depuse în temeiul dispozițiilor legale la care face referire art. 9 alin. (4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 și care, din diverse motive, nu au fost finalizate vor fi îndeplinite conform legislației în vigoare la data depunerii cererilor, de către Comisia specială de retrocedare instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 „Regulament privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România” la Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000

privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 6 noiembrie 2002, se modifică după cum urmează:

1. Titlul anexei va avea următorul cuprins:

„REGULAMENT

privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Obiectul prezentului regulament îl constituie organizarea, funcționarea, competențele și dotarea Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, denumită în continuare *Comisie*.

(2) Prezentul regulament stabilește, în condițiile legii, procedurile de retrocedare a imobilelor care au aparținut cultelor religioase din România și care au fost preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a imobilelor care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și care au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 septembrie 1940 — 22 decembrie 1989.

(3) Comisia va avea două sigilii proprii: unul destinat activității consacrate restituirii imobilelor care au aparținut cultelor religioase, iar celălalt destinat activității desfășurate de Comisie în vederea soluționării cererilor depuse de comunitățile minorităților naționale.

(4) Titulatura «Comisia specială de retrocedare» va fi completată în mod corespunzător, în funcție de tematica fiecărei ședințe, astfel:

— «Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România»;

— «Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România».

3. Alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Președintele Comisiei este reprezentantul Cancelariei Primului-Ministru, ale cărui atribuții sunt completate corespunzător noilor competențe ale Comisiei.“

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În realizarea atribuțiilor care îi revin Comisia va fi asistată de un secretariat tehnic pentru cultele religioase și un secretariat tehnic pentru comunitățile minorităților naționale, asigurate de Cancelaria Primului-Ministru, prin Autoritatea pentru urmărirea aplicării unitare a Legii nr. 10/2001, care pune la dispoziție spațiul, personalul și serviciile administrative necesare în vederea bunei desfășurări a activității Comisiei și secretariatelor tehnice.

(2) Componența, organizarea și atribuțiile celor două secretariate tehnice ale Comisiei sunt stabilite prin ordin al președintelui Autorității pentru urmărirea aplicării unitare a Legii nr. 10/2001.“

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) După primirea cererilor de retrocedare și a documentațiilor aferente imobilelor deținute de statul român sau de unitățile administrativ-teritoriale, președintele Comisiei sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele fixează un termen în vederea analizării și soluționării cererilor cultelor religioase, respectiv ale comunităților minorităților naționale, depuse la secretariatele tehnice ale Comisiei.

(2) În vederea soluționării cererilor depuse, Comisia solicită toate actele sau orice alte dovezi necesare pentru stabilirea calității de proprietar sau, după caz, pentru efectuarea de expertize ale căror costuri vor fi suportate de centrul eparhial sau de centrul de cult solicitant ori de către comunitatea minorității naționale solicitante, după caz.

(3) La termenul fixat este invitat să participe un reprezentant al cultului religios, respectiv al comunității minorității naționale solicitante, în vederea susținerii cererii de retrocedare în baza documentelor legale prezentate.“

6. Alineatul (2) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(2) Comisia dispune, prin decizie motivată, cu privire la cererea cultului religios, respectiv a comunității minorității naționale solicitante.“

7. Alineatele (1) și (2) ale articolului 8 vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Decizia poate fi atacată în condițiile art. 2 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, respectiv în condițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirii unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Aleodor Marian Frâncu

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,

secretar de stat

Președintele Autorității pentru urmărirea aplicării unitare a Legii nr. 10/2001,

Ingrid Zaarour

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 31 martie 2005.

Nr. 270.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Protocolului de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale
dintre Ministerul Sănătății din România și Ministerul Sănătății din Regatul Maroc,
semnat la București la 2 iulie 2003**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Protocolul de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale dintre Ministerul Sănătății din România și Ministerul Sănătății din Regatul Maroc, semnat la București la 2 iulie 2003.

Art. 2. — Cheltuielile ocazionate de aplicarea prevederilor protocolului menționat la art. 1 se vor efectua cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Mircea Cintează

p. Ministrul afacerilor externe,

Valentin Naumescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 31 martie 2005.

Nr. 271.

P R O T O C O L

**de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale între Ministerul Sănătății din România
și Ministerul Sănătății din Regatul Maroc**

Ministerul Sănătății din România și Ministerul Sănătății din Regatul Maroc, denumite în continuare părți, dorind să promoveze relații bilaterale de cooperare în domeniul sănătății și al științelor medicale, convinse că aceasta va contribui la îmbunătățirea stării de sănătate a populației din statele lor, au convenit asupra dispozițiilor ce urmează:

SECȚIUNEA I

Obiectul protocolului

ARTICOLUL 1

Prezentul protocol stabilește obligațiile și responsabilitățile fiecăreia dintre părți, părți care se angajează să respecte dispozițiile înscrise în acesta.

ARTICOLUL 2

Părțile vor dezvolta și vor lărgi cooperarea în domeniul sănătății și al științelor medicale prin promovarea schimbului reciproc de experiență pe teme prioritare pentru ambele părți.

ARTICOLUL 3

În scopul unei mai bune cunoașteri a sistemului de sănătate și pentru a contribui în mod eficient la formarea de personal, părțile vor organiza vizite reciproce ale experților din cele două state.

Aceste vizite se vor axa în special asupra:

- a) sistemului sanitar din fiecare țară;
- b) strategiei de sănătate publică;
- c) finanțării serviciilor de sănătate;
- d) politicii de pregătire a personalului medical și paramedical;
- e) strategiei de cercetare medicală.

SECȚIUNEA a II-a

Conținutul protocolului

Cooperarea dintre cele două părți va urmări următoarele obiective:

- cercetarea științifică și medicală;
- formarea de personal;
- asistența curativă;
- asistența preventivă;
- medicina legală și legislația sanitară.

ARTICOLUL 4

Cercetarea științifică medicală

4.1. Părțile vor încuraja, pe baza unor convenții reciproce, cooperarea directă dintre societățile de științe medicale din statele lor. Convențiile menționate vor stabili, între altele, programele de cooperare, calendarul întâlnirilor și regimul acordării de tarife preferențiale.

4.2. Părțile vor sprijini cooperarea directă dintre institutele de cercetare științifică și medicală, în baza aprobării exprese din partea autorităților competente din cele două state. O convenție între aceste institute va preciza conținutul și metodele ce se vor aplica în acest scop.

4.3. La începutul fiecărui an, părțile vor stabili de comun acord lista cu temele prioritare de cercetare.

4.4. După fixarea programului vizitelor experților, curriculum vitae al fiecărui expert și lista temelor de cercetare ce urmează a fi abordate vor fi trimise părții primitoare, cu cel puțin 30 de zile înaintea datei vizitei.

Fiecare parte este obligată să confirme participarea expertului său cu 15 zile înaintea datei vizitei.

4.5. Pentru deplasarea experților, cheltuielile de călătorie dus-întors între cele două state revin părții trimitătoare. Cheltuielile de sejur și de deplasare pe teritoriul statului gazdă revin acestuia din urmă.

4.6. Părțile se angajează să încurajeze, dacă este cazul, pe bază de contracte și convenții, cooperarea dintre spitalele din cele două state.

4.7. Prin prezentul protocol părțile vor încuraja schimburile de publicații medicale.

ARTICOLUL 5

Pregătirea personalului

5.1. Pregătirea continuă a personalului medical va fi realizată în baza unui acord reciproc încheiat între unitățile specializate ale ministerelor sănătății din cele două state și va include module de pregătire stabilite anterior de părți.

5.2. Părțile vor organiza de comun acord conferințe pe teme medico-sanitare ce vor fi axate pe teme specifice.

5.3. Cooperarea în domeniul pregătirii de personal paramedical va fi, de asemenea, organizată în baza unui acord reciproc între părți după determinarea în prealabil a modulelor specifice de pregătire pentru această categorie de personal.

ARTICOLUL 6

Asistența medicală curativă

6.1. Fiecare parte va asigura în mod gratuit asistență medicală curativă cetățenilor statului celeilalte părți, aflați în misiune oficială pe teritoriul statului său, inclusiv personalului diplomatic și consular, în caz de urgențe medico-chirurgicale.

6.2. Părțile își pot trimite bolnavi una alteia pentru diagnostic și tratament, după obținerea avizului din partea celeilalte, pentru fiecare caz în parte. Cheltuielile aferente acestor prestații revin părții trimitătoare.

ARTICOLUL 7

Asistența medicală preventivă

7.1. Cele două părți se angajează să încurajeze cooperarea concretă pentru prevenirea bolilor transmisibile.

7.2. În caz de boli transmisibile cu impact epidemiologic major, cetățenii aflați în sejur temporar pe teritoriul statului uneia dintre părți vor primi gratuit îngrijiri medicale adecvate până când starea acestor bolnavi permite

Pentru partea română,
Mircea Beuran,
ministrul sănătății

transportul în statul de origine fără riscuri. Partea primitoare va asigura, dacă este necesar, transportul gratuit până la frontiera sa.

ARTICOLUL 8

Medicina legală și legislația sanitară

8.1. În cazul decesului unui cetățean al uneia dintre cele două părți pe teritoriul statului celeilalte părți, părțile vor asigura, pe bază de reciprocitate, servicii medico-legale gratuite, incluzând îmbalsămarea sau alte modalități de conservare a cadavrelor. Cheltuielile de transport pentru cadavru revin familiei defunctului.

8.2. Părțile vor face schimb de informații privind legislațiile lor în domeniul sănătății, furnizând, la cererea părții solicitante, documente cu caracter oficial pe această temă.

SECȚIUNEA a III-a

Dispoziții finale

ARTICOLUL 9

Urmărire și evaluare

9.1. Părțile vor înființa, de comun acord, un comitet de evaluare a cooperării în cadrul prezentului protocol.

9.2. Acest comitet va fi alcătuit, în număr egal, din reprezentanți ai ministerelor sănătății din cele două state.

9.3. Acest comitet se va reuni periodic pentru a evalua rezultatele înregistrate în diferite domenii de cooperare și pentru a asigura continuitatea.

Comitetul va informa despre activitatea sa ministerele sănătății din cele două state.

ARTICOLUL 10

Prezentul protocol va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care părțile își vor comunica reciproc îndeplinirea formalităților interne necesare în acest scop.

La data intrării în vigoare a prezentului protocol, își încetează valabilitatea Protocolul privind colaborarea și cooperarea dintre Ministerul Sănătății din Republica Socialistă România și Ministerul Sănătății Publice din Regatul Maroc, semnat la București la 21 noiembrie 1970.

Prezentul protocol este valabil pentru o perioadă inițială de 5 ani și se prelungește automat pentru noi perioade de câte 5 ani dacă nici una dintre părți nu îl denunță în scris cu 6 luni înainte de data expirării. În cazul încetării valabilității prezentului protocol, orice program de cooperare convenit în perioada sa de valabilitate va fi îndeplinit până la terminarea sa.

Întocmit și semnat la București la 2 iulie 2003, în două exemplare originale, în limbile română, arabă și franceză, toate textele fiind egal autentice.

În caz de divergență în interpretare, va prevala textul în limba franceză.

Pentru partea marocană,
Mohamed Benaissa,
ministrul afacerilor externe și al cooperării

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN

privind punerea în funcțiune a Sistemului național unic pentru apeluri de urgență

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 18/2002 privind funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 398/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 227/2003 privind aprobarea condițiilor pentru instalarea, operarea, întreținerea și menținerea la nivelul cerințelor a Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, precum și pentru înființarea unei activități pe lângă Serviciul de Telecomunicații Speciale, finanțată integral din venituri proprii,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — În cuprinsul prezentului ordin sunt aplicabile definițiile prezentate la art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2002 privind funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 398/2002.

Art. 2. — Se introduce în România numărul 112 ca număr unic pentru apeluri de urgență în rețelele publice de telefonie.

Art. 3. — Începând cu data de 17 aprilie 2005, ora 00,00, se dă în funcțiune la nivel național Sistemul național unic pentru apeluri de urgență.

Art. 4. — Operatorii rețelilor publice de telefonie fixă și mobilă vor lua măsuri de rutare a apelurilor abonaților proprii la numărul unic de urgență 112 prin rețeaua Romtelecom.

Art. 5. — (1) Necesarul resurselor de comunicații pentru Sistemul național unic pentru apeluri de urgență va fi analizat de către Serviciul de Telecomunicații Speciale împreună cu operatorii rețelilor publice de telefonie fixă și mobilă, astfel încât să asigure un grad de accesibilitate în sistem de 99% din totalul apelurilor la 112, în orele de trafic maxim.

(2) Resursele de comunicații aparținând operatorilor rețelilor publice de telefonie fixă și mobilă și utilizate exclusiv pentru serviciul de urgență 112 se pun gratuit la dispoziția operatorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi pus în aplicare prin grija Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Serviciului de Telecomunicații Speciale.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Zsolt Nagy

București, 7 aprilie 2005.
Nr. 112.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5⁹48368¹015654¹